

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/58/2013
Identifikačné číslo spisu:	4609010355
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4609010355.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 27. novembra 2013 v trestnej veci obvineného I. J. , pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Miroslava Muziku, advokáta v Nitre, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 13. februára 2013, sp. zn. 1T 155/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 3. júla 2013, sp. zn. 1To 58/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného I. J. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 13. februára 2013, sp. zn. 1T 155/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 3. júla 2013, sp. zn. 1To 58/2013, bol obvinený I. J. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

potom, čo požil alkoholické nápoje v množstve minimálne 1,53 promile alkoholu v krvi, dňa 1. januára 2009 o 3.34 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Renault Megane Scenic ev. č. P. po štátnej ceste II/499 nedovolenou rýchlosťou najmenej 105 km/hod.(+ - 5 km/hod.) v úseku cesty medzi obcou Piešťany - Radošina, pričom pri prechádzaní ľavotočivou zákrutou v kilometri 81.300 nezvládol vedenie vozidla, na vlhkej a čiastočne podmrznutej vozovke dostal šmyk, s vozidlom prešiel mimo cestu, kde narazil do stromu. V dôsledku nárazu vozidla do stromu utrpel spolucestujúci v tomto vozidle P. C. zlomeninu lebky a zmliaždenie mozgu v čelovej oblasti, zlomeninu I. rebra, roztrhnutie pľúc so zakrvácaním do dutiny hrudnej vyžadujúce podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo, práceneschopnosť v trvaní viac ako 6 mesiacov. Obvinený ako vodič porušil ustanovenie § 4 ods. 3 písm. b/, § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 315/1996 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách.

U obvineného súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladal trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 2T 67/2009, zo 6. novembra 2009 vo výmere päť rokov a dva mesiace, ktorý v ten istý deň nadobudol právoplatnosť, na ochranu spoločnosti a nápravu obvineného za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného P. C., nar. XX. K. XXXX, bytom O., poškodenú stranu S., IČO : XXXXXXXXX, s nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Obvinený I. J. písomným podaním z 13. septembra 2013 (doručeným súdu prvého stupňa 16. septembra 2013) podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Miroslava Muziku, proti rozhodnutiu Okresného súdu Topoľčany z 13. februára 2013, sp. zn. 1T 155/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 3. júla 2013, sp. zn. 1To 58/2013, dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku. Obvinený je toho názoru, že súd prvého stupňa ako aj odvolací súd nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav a vykonané dôkazy v dôsledku čoho došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Obvinený poprel, že pred nehodou viedol motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť a ako vodič porušil ustanovenie § 4 ods. 3 písm. b/, § 15 ods. 1, ods. 2 zák. č. 315/1996 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách.

Podľa názoru obvineného súd nedôvodne neakceptoval návrh obhajcu na doplnenie dokazovania vypracovaním kontrolných znaleckých posudkov, ktoré by preukázali skutočnosť, kto viedol motorové vozidlo.

Obvinený argumentoval zásadou „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), kedy pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležite zistenému skutkovému stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie, preto mal byť spod obžaloby oslobodený.

Z týchto dôvodov navrhuje aby dovolací súd zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To 58/2013, z 3. júla 2013 a zároveň, aby v zmysle § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodov § 371 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý v jeho písomnom vyhotovení z 1. októbra 2013 uviedol, že pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, možno dovolanie podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V predmetnej veci však o tento prípad nejde. V trestnom konaní bolo nepochybne preukázané, že vodičom motorového vozidla, ktoré malo účasť na dopravnej nehode, bol práve obvinený I. J.. V tejto súvislosti poukázal na vypracovanú časovo priestorovú analýzu nehodového deja znalcom z odboru cestnej dopravy, stopy zaistené a zadokumentované na mieste dopravnej nehody, v neposlednom rade aj na charakter a mechanizmus zranení, ktoré utrpel obvinený ako vodič motorového vozidla a poškodený P. C. ako spolujazdec. Vykonaným dokazovaním bolo zároveň preukázané, že obvinený pred dopravnou nehodou požil alkoholické nápoje (svedecké výpovede R. N., C. C., C. T.), čo preukazuje aj bilančný prepočet znalkyne MUDr. Michaely Rendekovej. Vzhľadom na uvedené, okresný prokurátor navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku) za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok

podat' (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

Jedna zo základných zásad dovolacieho konania je vyjadrená v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i / Trestného poriadku, že správnosť a úplnosť zisteného skutku (ako ho zistili súdy na hlavnom pojednávaní, resp. v odvolacom konaní) najvyšší súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie, neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zvážiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného dopĺňovania dokazovania ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Trestného poriadku.

V posudzovanej veci okresný a krajský súd zistili uvedený skutkový stav, ktorý obvinený subjektívne nepovažoval za preukázaný. Dôvodom je neakceptovanie jeho obhajoby a domnienka, že všetky skutočnosti by vyriešilo doplnenie dokazovania, konkrétne vypracovanie nových, podľa obvineného kontrolných znaleckých posudkov.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku; ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, obvinený v písomnom dovolaní neuviedol, o ktoré konkrétne dôkazy malo ísť.

Najvyšší súd konštatuje, že v posudzovanej veci boli všetky dôkazy vykonané spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu a v tomto smere postupu súdov ani orgánom činným v trestnom konaní niet čo vyčítať.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného I. J. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.